

האוצר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניחו ישישכר שמואל שליט"א

גליון מס' 89
פרשת כי תצא התשפ"ה

דרכי המלחמה - במלחמת היצר

מלחמה מתחילה וגמרת "מלמעלה" - "עליונות אווירית" - צרת המכשירים - כח התמימות - מברך "הנשים" - מלחמה חדשה כל יום - "ושבית שביו" - אל תאמין בעצמך - הכל בשביל קמצוץ טבק? עוד לא מאוחר לבכות - הילולת רבי יוסף חיים - הבן איש חי - סיפורים עובדות והנהגות, פדיון נפש - סגולת מהר"ו

המצוות והתורה, התפילות והתשובה, נופל השר למעלה, וברגע שנופל השר למעלה, הכל נופל למטה, ככה זה הולך.

ואומר רבינו יוסף חיים שהדבר דומה למלחמה בין עמים, שאם היו נלחמים פנים מול פנים, היה אחד יכול לנצח, אבל בהכרח שגם לצד המנצח היו אבדות. מה היו עושים כדי לנצח בלי אבדות? היו עולים על הר גבוה, ומשם היו נלחמים.

וכמו שבזמננו יש ממוסים שנלחמים מלמעלה, כמו שראיתם איך היה השנה עם פרס [איראן], שהקב"ה הפיל למעלה את השר שלהם, ואז יכלו לבוא להשמיד אותם מלמעלה, ככה זה הולך. וככה בעז"ה יפילו את ה"חותנים", הקב"ה יפיל אותם מלמעלה, כי כאן למטה אף אחד לא יכול לעשות שום דבר, פה זה רק ריבונות, יש מפעיל מלמעלה, ושם הכל תלוי במעשים שלנו. וברגע שהשר נופל למעלה, הם יפלו למטה.

וככה בכל מלחמה צריכים להתחיל "מלמעלה", דהיינו, לנצח את השר בשמיים. לכן כתוב "על אויבך", שככה צריך לנהוג עם היצר הרע, לבוא עליו "מלמעלה" - עם כוחות רוחניים ועליונים, בתורה, במצוות, בזוהר, תהלים.

לא מדברים בטלפון רק כותבים הודעות...

האויב העיקרי של האדם זה הנחש שהוא פיתה את אדם הראשון, והנה מעל אותיות נח"ש יש אותיות זמ"ר: לפני האות נ' יש מ', לפני ח' יש ז', לפני ש' יש ר'. ואומר החתם סופר, שזה בא ללמדנו שאם אתה רוצה לצאת למלחמה על הנחש ולהכרית אותו, מה תעשה? "זמיר עריצים" דהיינו תהלים שנקראים "זמר עריצים".

"כי תצא" אומרים רבותינו תצ"א ראשי תיבות - תצייר צורת אביך, וזה סגולה להינצל מחטא כמו שהיה עם יוסף הצדיק בבית פוטיפר כשנלחמה בו אשת פוטיפר. מה היא לא נלחמה איתו, רק שהוא יסתכל עליה! שמה כל הבית מראות, והיתה הולכת בפריצות בר מינן, והוא לא היה מסתכל! היא היתה באה לפה, הוא היה הולך לשם, לא מסתכל! עד שהיא שמה לו מסמרים בעיניים וקשרה אותו. וכשהוא ראה שכלתה אליו הרעה התחיל לבכות: "רביש"ע אני לא רוצה לחטוא". ואומרים רבותינו, שפתאום הוא ראה את צורת אביו יעקב אבינו על החלון, והוא קיבל כוחות שאין כמותם.

אבל בעיקר הרוצה להינצל מיצר הרע, צריך לצייר צורת אבינו שבשמיים, מה הכוונה? "שויתי ה' לנגדי תמיד", כל הזמן לצייר לנגד עיניו שם הו"ה בניקוד "רָאָה", כמה זה דבר גדול!

כל הספרים זה עבודה שלו

השיעור היום לרפואתו של כבוד קדושת האדמו"ר מבעלזא רבי יששכר בן מרים, שה' יתן לו רפוי"ש מן השמים. שהוא שכן שלנו, כי כבר שנים רבות ישיבת בעלזא היא פה לדינו ברחוב אגריפס. ופעם הוא היה בא הרבה אצל מורנו ורבינו רבי מרדכי שרעבי והיה לומד עימו, וגם הוא היה יושב ומדבר עם מור אבי בחנות בסנדלריה. הוא אדם גדול שזיכה ומזכה את הרבים. יהי רצון שזכותו של הרב שרעבי תגן עליו, וה' יאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים בבריאות איתנה ונהורא מעליא.

ולהבדיל בין חיים לחיים, השיעור יהיה גם לעילוי נשמת ידידנו רבי דוד בצלאל בן יפה שרה, שנפטר ביום שישי. אחרי שחלה במחלה הקשה בר מינן. הוא היה צדיק גדול ויקר מאוד. עוד כשהיה בחו"ל החזיר אלפים בתשובה, ואח"כ כשבא לארץ, הוא בא אצלנו לישיבה והיה כאן למעלה מ-30 שנה, למד אצלנו תורה הרבה, ועמל בכל כוחו להוציא את הספרים של הישיבה.

למעשה, כל סידורי הרש"ש, וכל הזהר שהישיבה הוציאה, זה הכל עבודה שלו, הוא היה יושב בסבלנות גדולה ועובד קשה, בשביל שיצא הדבר הכי יפה, ובלעדיו לא היינו יכולים לעשות כלום. הוא הכח החזק שהיה פה בישיבה! כל פעם שהייתי אומר לו איזה דבר, מיד זה היה נהיה! כואב לנו מאוד! חבל על דאבדין ולא משתכחין! רוח ה' תניחנו בגן עדן, וזכותו יגן על עם ישראל.

והנה זכינו לשבת ראשונה של אלו, פרשת "שופטים ושופטים" תתן לך בכל שערך. ובעזרת האל ובישועתו, השבת אנחנו כבר בפרשת "כי תצא למלחמה על אויבך", והשנה יחול בשבת יום "ג' אלול - יום פטירת רבנו יוסף חיים. ואנחנו כבר בשבוע השני של חודש אלול, ימים קדושים, ימים חשובים, כל יום צריך לרקוד שהקב"ה נתן לנו את המתנה הגדולה הזאת, איזה זכות!

משל המלחמה באיראן

"כי תצא למלחמה על אויבך", אומר רבינו יוסף חיים, בשם המקובלים, מדוע כתוב "על אויבך", ולא מספיק לומר "כי תצא למלחמה"? אלא, צריך לדעת שכל מלחמה בעולם, בין מלחמה גשמית ובין מלחמה רוחנית - ביצר הרע, תמיד המלחמה היא "על" אויבך, מה זה "על"?

המלחמה מתחילה למעלה בשמיים, ורק אם הפלנו את השר של האויב למעלה, אז נופל האויב למטה. קודם כל צריך להפיל את השר ש"על" אויבך שזה השר שעל האויב - השר של ישמעאל, של אדום, של אמונת העולם. וע"י

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה: 6:41 6:42 6:40 6:22

ציאה: 7:35 7:36 7:36 7:34

ר"ת 8:12 8:14 8:13 8:11

לחסיות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלווין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

המחלה נמשכה מט' אב עד ז' אלול

ועכשיו זכינו לשבת הראשונה של חודש אלול. הבן איש חי אומר, [שהשבת חל יום פטירתו - י"ג באלול] הוא כותב בספר בן איש חי שכל שעה שאדם לומד בשבת זה כמו אלף שעות! וזה בלימוד פשוט. ורבי שלום בוזגלו בעל מקדש מלך, כותב, שאדם שלומד שעה בשבת זה כמו שנה! ואם לומד זוהר - קבלה בשבת, זה כמו שבעים שנה!

והבן איש חי מוסיף שכל שעה בחודש אלול זה כמו חודש! אז עכשיו נעשה חשבון, אם בשבת כל שעה זה אלף שעות, אם ככה בשבת של חודש אלול לכל הפחות כל שעה זה אלף חודש! תאר לך מה זה שבת המלכה של אלול! לכן אדם לא יאבד את השבתות האלה.

השבוע היה גם יום ז' באלול, יום פטירת רבי אליהו חיים אבא של הבן איש חי, שהיה גאון אדיר, וכל גדולי עולם מאשכנז ומספרד היו משחרים לפתחו ומריצים אליו שאלות. וכתוב במרן השו"ע שביום הזה - ז' באלול, זה יום תענית צדיקים כי ביום הזה המרגלים מתו, שדיברו רעה על ארץ ישראל. ואע"פ שחטא המרגלים היה בתשעה באב, הוא אומר שמת' באב השתרכב לשונם עד טבורם והיו תולעים הולכים מהטבור ונכנסים לפה ככה עד ז' באלול, ובו' באלול הושלכו, בר מינן!

ותדעו לכם שיום שני שהיה השבוע היה בו מעלה גדולה. כך כותב רבי אליהו מני: "ודע שאם יום שמיני לחודש אייר או אלול או סבט, יחול ביום שני בשבוע. [כלומר, כמו השבוע שח' באלול יצא יום שני], אותו יום שני הוא יום קדוש ונהור ואדיר במאד מאד, וצריך לנהוג בו בקדושה יתירה. ומה גם בלימוד כי יום זה יכול למשוך עליו להשפיע נשמה עולמית כי קדוש הוא. ומי שידע להפשיט הנשמה ולדבר עמה, יום זה מוכן לעשות לו בנקל, וכל שכן שלא ישים לדרך פעמיו אלא ישב וילמד".

ככה אומר רבי אליהו מני שהיה גדול עולם שאין כמותו, ומסתמא שהוא לקח את זה מגדולי עולם. אז לכן הימים האלה ימים קדושים, זה "עת לחננה", ולא רק היום הזה אלא כל יום ויום בחודש אלול אין כמותו, שערי שמים פתוחים ומורידים שפע, ויש כח גדול להתגבר על יצר הרע.

כי תצא - כל יום!

כי תצא למלחמה על אויבך, צריך להבין מדוע כתוב כי תצא בלשון יחיד ולכאורה היה צריך להיות כתוב בלשון רבים "כי תצאו למלחמה". אלא, באה התורה ללמדנו, איך נוכל לנצח את היצור? ביחד, באחדות. קהילה קדושה שכולם יחד עובדים את הקב"ה, נלחמים ביצור, אפשר לנצח אותו. לכן צריך תמיד להיות בתוך קהילה, באחדות, ביחד עם הרב'ה, ואז מנצחים - "ונתנו ה' אלהיך בידך".

"כי תצא למלחמה על אויבך" אומרים רבותינו, איך אדם יכול לנצח יצור? הלא יצור הוא מאש? אלא התשובה היא, "תצא", אל תשאל איך אלא פשוט תצא, תצא למלחמה, תתחיל! אדם לא יגיד "איך אני יכול להתגבר על היצור?" הוזה"ה אלא תצא למלחמה, וברגע שאתה תצא, הקב"ה ימשיך, אתה תתחיל והקב"ה אומר "תפתח לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לך פתח כפתחו של אולם", תצא ותראה שאתה מנצח.

למעשה, באמת "כי תצא" - כ"י ראשי תיבות כל יום תצא למלחמה על אויבך, כי יצרו של אדם מתגבר עליו כל יום! יצר הרע זה לא דבר פשוט! הוא רואה שניצחת אותו היום? מחר הוא בא עם תגבורת. הוא מתאמץ. בא עם עוד חיילות, ואם הוא רואה שעוד פעם ניצחת אותו, הוא מביא עוד תגבורת.

הנה, כתוב שלעתיד לבוא יצר הרע יהיה נדמה לצדיקים כהר גבוה, ולרשעים יהיה נדמה כחוט השערה, איך זה אפשרי? אלא, רשע בא יצור ומפתה אותו, והרשע מיידי אומר לו בסדר, למחרת היצר הרע כבר לא צריך לפתות כל כך, כי הוא כבר אצלו מאתמול, אז היצר הרע נהיה יותר קטן ובכל זאת הרשע לא התגבר, וככה הוא מושך אותו, עוד חודש עוד חודש עוד שנה, בקיצור האדם הולך פייפן. ובסוף הולך ויצור בא לפניו והוא רואה אותו כמו חוט השערה, והוא בוכה, איך לא יכלתי עליו, זה פיתה אותי?

אבל הצדיק גם בוכה משמחה איך יכולתי על הגדול הזה? אבל איך הוא באמת יכל, אומר פעם בא אליו התגבר עליו, למחרת היצר הרע התגבר, הביא איתו כוחות, ושוב הצדיק התגבר, ולאט לאט היצר גדל וגדל, עד שבסוף נדמה לו כהר.

אם תצא למלחמה - תפיל את הכותל

כתוב בפרשה [עוד מעט נראה את זה בזהר] "ויכתה את אביה ואת אמה ירח

היום המלחמה הכי גדולה של היצר הרע זה האופן והמכשירים בר מינן, איפה שאני הולך אני רואה אנשים עם זה... כל הזמן כל הזמן... בר מינן. לא היה דבר כזה, יצר הרע מתחזק. הם מביאים נסיונות שאין כמותם בעולם, ה' יצילנו. קשה להתגבר על זה, זה לא דבר פשוט.

צריך בכיות גדולות להקב"ה שנתפטר מהצרה הזאת, כי כל פעם זה הולך ומתגבר, כי היום לא נותנים לאדם לזוז בלי שיהיה לו מכשיר כזה, אתה לא יכול קופת חולים, אתה לא יכול בנקים, הכל זה רק דרך המכשירים האלה, מוסדות אומרים לך "לא מדברים איתנו בטלפון, רק כותבים לנו!", איפה תכתוב? וכי אנחנו יש לנו איך לכתוב? זה בעיה גדולה מאד. המכשירים האלה זה בור, בר מינן ה' יצילנו. ועל זה נאמר בפרשה: "כי תצא למלחמה על אויבך", כי זה

אתה לא יכול קופת חולים, אתה לא יכול בנקים, הכל זה רק דרך המכשירים האלה, מוסדות אומרים לך "לא מדברים איתנו בטלפון, רק כותבים לנו!", איפה תכתוב? וכי אנחנו יש לנו איך לכתוב?

האויב הרוחני הגדול. א"א לסבול אותו, חייבים להילחם בו, אין להשאיר אותו כך, וצריך הרבה כח לזה.

"מברך הנשים" במקום "מברך השנים"

בפרשת שופטים ראינו: "תמים תהיה עם ה' אלהיך", רבינו אפרים בפירושו על התורה אומר: "תמים תהיה" גימטריא "תשרי". כי אם אתה רוצה להיות תם ושלם בחודש תשרי, כבר בחודש אלול תקדים תשובה, כדי שתהיה תם ושלם בימי הדין הבאים עליך לטובה.

והוא כותב שהצדיק נקרא "תם", והרשע נקרא "מת". מדוע? כי האות ת' היא האחרונה באותיות, לכן היא רומזת על העתיד, והאות מ' היא באמצע כל האותיות, לכן היא רומזת על ההווה, והצדיק תמיד קודם כל חושב על העתיד, מה יהיה הלאה, ואז בהווה הוא נשמר מכל מיני טעויות, לכן הוא מתחיל באות ת' שרומזת לעתיד, אבל הרשע חושב רק על ההווה, ובעתיד הוא נענש, ולכן הוא מתחיל באות מ' שרומזת להווה, ומסיים בת' שזה העתיד.

מוסר על ה'אוהב ישראל' מאפסטה, שאחד מתלמידיו ראה אותו בערב ר"ה צוהק, והוא לא הבין מה פתאום הרב פתאום צוהק, והוא שאל את הרב "מה קרה כבוד הרב?" אמר לו הרב'ה מאפסטה: היתה עכשיו בשמיים שעה מתוהה, כי גזרו על המעוהרות של השנה הזאת שיפילו נפלים, ואני עמדתי בתפילה לבטל את הגזירה, וכל מה שהתחננתי לא הצלחתי, והנה פתאום בא איזה יהודי תמים והתפלל להקב"ה תפילת מנחה, והוא לא ידע כל כך לקרוא, ובמקום להגיד "מברך השנים" הוא טעה ואמר "מברך הנשים", ובשמיים היה מזה שמחה, ואמרו: "אם ככה, תתבטל הגזירה מעל הנשים הללו!"... מה זה כוחה של תמימות!

בא לברך ונמצא מברך...

הבן איש חי מספר, שהיה תמים אחד, שה' חנן אותו בכסף ובבנים, הוא לא ידע לקרוא לא ידע שום דבר, אבל היה לו מזל. אותו יהודי בליל שבת צריך לברך את הילדים, אבל הוא לא ידע לקרוא, והוא היה אומר כמה מילים מהתפילה שהיה שומע בבוקר בתפילת שחרית, הוא היה שומע בבוקר את החזן מנגן יפה את הקרבנות עד הודו שיבוא הקהל, ונכנס לו בראש המילים: "אלו ואלו נשרפין בבית הדשן", ובמילים הללו הוא היה מברך את הילדים, הוא היה שם את ידיו על הבנים והיה אומר: "אלו ואלו נשרפין בבית הדשן"...

יום אחד התארח אצלו בשבת איזה ת"ח, והחכם הזה שמע אותו ככה אומר לילדים, החכם הזדעזע והעיר לו: "מיפשי! אתה מקלל אותם!" למחרת באו מהשמיים לחכם הזה, ואמרו לו "אתה גרמת צער גדול בשמיים, כי כל ליל שבת היה שמחה גדולה שהיו שומעים את התמים הזה!" על זה נאמר "ודגלו עלי אהבה" - ודילוגו עלי אהבה.

היה אחד שהיו שומעים אותו כל הזמן מתפלל "עננו, עננו, עננו", אמרו לו תגיד מה יש לך כל הזמן רק עננו? והוא אמר: יש עניים, יש בעיות, ואני רוצה שלא יהיה עניים, אז אני אומר "עני-נני", שלא יהיה עניים. איזה תמימות, ובשמיים אוהבים את זה.

פרשת שופטים: "ויספו השוטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישבו לביתו", מי זה "הירא ורך הלבב"? אומרת הגמרא בסוטה (דף מד): זה הירא מעבירות שבידו, מי שיש עבירות בידו לא היה יוצא למלחמה!

והגמרא אומרת (מנחות דף לו) שאפילו אם אין בידו שום עון אלא עון אחד "קטן" - שדיבר בין הנחת תפילין של יד להנחת תפילין של ראש, אפילו אחד כזה חוזר הביתה, ולא יוצא למלחמה!

אז מי היה יוצא למלחמה? התלמידי חכמים הכי צדיקים, שהם כמו מלאכים! אלה שלא עושים עבירות בכלל! ועליהם התורה אומרת בפרשת השבוע, שהתורה ירדה לסוף דעתם, שהם לא יוכלו לעמוד נגד היצר הרע!

גם הרבן הגדול צריך זהירות מופלגת

רואים כאן דבר נורא: שהיצר הרע לא מוותר על אף אחד! ועל זה אמרו במסכת אבות "אל תאמין בעצמך עד יום מותך", האדם כל חייו נתון בנסיונות! לפעמים אדם חושב שהוא כבר מבוגר וזקן, ויצר הרע כבר לא יעבוד עליו, זה לא נכון! יצר הרע עובד בכל הכוחות, והוא לא נותן מנוחה לאדם עד יום מותו! שום אדם לא יחשוב שיצא "עזב אותו, אין דבר כזה! גם אם הוא כבר "חתיר", יצא "עזב" יושב עליו, וגם אם הוא רבן גדול, ו"כל הגדול מחבירו, יצרו גדול ממנו", יש כאלה חושבים שהם כבר גמרו עם היצר הרע... אין דבר כזה, בר מינן.

אתה יודע אצלי באים אנשים זקנים, רוצים תיקון, אני שואל אותו והוא אומר על עכשיו! אוי ואבוי. היום מביאים לזקנים אשה שתעזור להם, איזה אחת שחורה, בר מינן, צריך שאדם ישמור מאד את ההורים שלו לא לתת ליצא"ר לבוא, כי זה צרה גדולה.

ואני רוצה לקרוא את הזוהר: אומר רשב"י כי תצא למלחמה על אייביך, דא איהו יצר הרע אויביך זה היצר הרע דאנן צריכין למשך לקבליה במלין דאורייתא וילקטנה ליה שנצא נגדו בדברי תורה, "בראתי יצא"ר בראתי לו תורה תבלין" ויבדיל יתמסר ואז הקב"ה ימסור אותו ונתנה ה' אלהיך בידך ושביית שביו הוא חטף ממך בעוונות את הדברים הטובים, ואתה מחזיר את זה - שבית שביו.

מי היה יוצא למלחמה? התלמידי חכמים הכי צדיקים, שהם כמו מלאכים! אלה שלא עושים עבירות בכלל! ועליהם התורה אומרת בפרשת השבוע, שהתורה ירדה לסוף דעתם, שהם לא יוכלו לעמוד נגד היצר הרע!

אמר רבי שמעון, ווי על דא, ווי על דא, פתח עבד פי ימלוך ויביל פי ישבע להם. דא יצר הטוב אשתכח בידיה, ואיהו מלך עליה יצר הרע הוא מולך על היצר הטוב, ולוקח את הבנ"א מוליך אותו שולל. ה' יצילנו. צריך מאוד לשמור.

אדם צריך להזהר, "אין אפוטרופוס לעריות", הקב"ה ברא את היצר הרע, כי חייבים יצא"ר, כי בלי זה אין עוה"ב, אין שכר. מלאכים אין להם יצר הרע, הם כל הזמן עובדים את ה' יתברך, עושים הכל. אנחנו בנ"א, הקב"ה ברא אותנו עם יצא"ר ויצה"ט. הגמרא אומרת לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצא"ר. תמיד! תמיד יתן ליצא"ט למלוך על היצא"ר! ואדם יכול! אם התורה אומרת שיש שני דרכים. אז הוא יכול, ואל תתן לו לבוא! יצא"ר זה קשה מאד. אדם לפעמים חושב, "לפה הוא לא יבוא", אין כזה דבר "לא יבוא". הוא מוצא בכל דרך להיכנס!

ימים", היה אומר לנו רבי אברהם רפול "כי תצא למלחמה" ר"ת כת"ל. כי ברגע שאתה תתחיל לצאת למלחמה אתה מפיל כותל בין לבין אבינו שבשמים. יש מחיצה, אדם מסיר את הכותל הזה, אתה תצא למלחמה, ותראה שהמסכים נופלים. וגם צריך לדעת אדם שהולך אצל הכותל המערבי שמה מקום השראת השכינה, זה מקום השראת השכינה.

בעל הטורים אומר: "כי תצא למלחמה על אויביך" סופי תיבות "אהליך", רמז ל"מה טובו אהליך", כי ע"י שאדם יושב ולומד תורה הוא מנצח את יצר הרע, כי התורה זה התבלין כנגדו.

רשב"י אומר שעיקר האויב של האדם זה היצר הרע וזה עיקר המלחמה, איך כתוב בפרשת שופטים? "כי יהיה איש שונא לרעהו וארב לו וקם עליו" זה השונא הגדול זה יצר הרע, שצריך להכניע אותו.

יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, איך אמרו רבותינו? יצר הרע דומה לזבוב, הזבוב לא עוזב את האדם, לא מרפה, מחפש פירצה, מגרשים אותו? והוא שוב חוזר... הולך חוזר.... לא עוזב. ובהתחלה נראה לאדם שהוא לא כל כך נורא כמו שחושבים, לפעמים הוא אפילו נותן לאדם לעשות מצוה בשביל להתגבר עליו, ככה זה יצא"ר.

ורבותינו אמרו מה זה הזבוב הזה? יש קליפה מיוחדת של זבוב שהיא עושה פירוד, זבוב ראשי תיבות זה בכה וזה בכה. חכמי המדע אומרים שלזבוב יש חמש מאות עיניים. יש אומרים שיש לו עיניים כמו מצלמה מסתובבת, והוא רואה מכל הצדדים.

להחזיר מהר את כל מה שהוא גנב

אריסטו אמר לאלכסנדרוס מוקדון: כבשת את כל העולם, אבל יש עוד מלך זקן וכסיל שלא כבשת אותו, אמר לו: מי זה המלך הזקן שלא כבשתי, אמר לו: "בתוך הבטן שלך, זה היצא"ר שלך, הוא מושל עליך, תעשה ככה, תעבור, אתה יודע איך אתה יכול להתגבר? אתה נתון בתוך התאוות, איזהו גיבור? הכובש את יצרו. זה גיבור."

רשב"י אומר: "כי תצא למלחמה על אויביך ושבית שביו", מה הכוונה "ושבית שביו" לגבי היצר הרע? כי הסט"א אין להם כח בכלל רק אם הם שואבים רוחניות, והם שואבים מצוות ומעש"ט של בנ"א ע"י שמפילים אותם, לוקחים מהם את המצוות שלהם.

ואנחנו צריכים להוציא את ניצוצי הקדושה שהוא שבה מאיתנו, שלקח אותם לצד הרע, יש בטן של הקליפה להוציא מהשבי את ניצוצי הקדושה.

על זה אומר רשב"י שזה הכוונה "ושבית שביו": תדע לך, כשאתה יוצא למלחמה ואתה מכניע את היצא"ר, אז אתה "ושבית שביו" - אתה מוציא את השבי שהוא לקח לצד הרע, אתה מוציא את זה, ומכניס את זה בחזרה לטוב, זה הכח של התשובה, להוציא מבטן הקליפה את ניצוצי הקדושה, את כל האורות שהוא גנב, ולהחזיר אותם לצד הקדושה. ואיך עושים את זה? בעיקר ע"י תורת השבי - תורת רשב"י שנותנת את הכח המיוחד.

איך ניתן לחשוד ב"חילים" כאלו צדיקים?

התורה אומרת "וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאשה". אומרים רבותינו שרואים מכאן ש"אל תאמן בעצמך עד יום מותך", שהרי ירדה התורה לסוף דעתו של אדם שהוא לא יכול להתגבר על יצא"ר לכן התירה בשביה אשה יפת תואר.

ומצד שני, בסוף פרשת שופטים ראינו מי הם האנשים שהיו יוצאים למלחמה: מי? מי שלא מדבר בין תפילין של יד לתפילין של ראש, צדיקים גמורים שלא נכשלים בשום עון, בכל זאת התורה אומרת וראית בשביה, ירדה התורה לסוף דעתו של אדם שלא יכול לעמוד בנסיון לכן התירה לו. התורה אומרת בסוף

לקראת השנה החדשה הבעל"ט

תפילה מיוחדת להמשכת י"ג מידות רחמים

שנערכת ביום בריאת העולם על ידי רבני ומקובלי הישיבה עם כוונות האר"י הק'

שמשוגלים לפתוח שערי שמים לזכות ביום הדין.

למסירת שמות 02-624.9000

הנה אומר לנו רשב"י, כמה החודש הזה זה דבר גדול. ולכן צריך להשתדל בכל כוחנו כנגד יצה"ר, שהוא מפתה הכי גדול שיש.

"אתן לך את כל הקרויילות במתנה!"

הבן איש חי מביא מביא משל יפה: מעשה באדם שהיה עשיר גדול שירד מנכסיו, כי הלך אחר התאוות והשתיה והשטויות וההבלים, ולא שם לב על העסקים שלו, עד שהפסיד את כל רכושו! מצבו הכלכלי הידרדר, עד שהגיע למצב שלא היה לו מה לאכול, והיה עומד באיזה מקומות בדרכים, שיתנו לו אוכל וכסף.

יום אחד, בעמדו באיזה צומת, והנה עבר שם אחד הידידים שלו מהעבר, עשיר גדול, שלא חסר לו כלום, והוא עובר בכביש עם העגלה המפוארת שלו, נגיד היום זה מרצדס... והעני הזה רואה את חבריו, ומתחיל לבכות לפניו, והעשיר אומר לו: "מה זה? איך ככה ירדת?!" ומייד העלה אותו לעגלה. אחרי שהעשיר הבין את המצב, פנה לעני ואמר לו: "תגיד לי, אתה רוצה להתפתח? אתה רוצה לעבוד? אתה עוזבת את הדרכים הלא טובים?!", והשני אומר "כן", אשתו והילדים מסכנים, בבעיה גדולה, והוא רוצה להשתקם ולהתחיל מחדש.

והעשיר אומר לו: "אני מוכן לעזור לך אבל בתנאי שתשמע מה שאני אגיד לך". העני הסכים לכל תנאי, והעשיר לקח אותו להרצליה, והראה לו שם שטח גדול, והעשיר אומר לו: "בשטח הזה אני רוצה לבנות פה ווילות, אתה היית קבלן ואתה יודע את העבודה, אני רוצה שתבנה את הווילות, ואני אתן לך בית מפואר למגורים כמו שהיה לך פעם, עם בריכה וכל מה שצריך, ואתן לך שתי מכוניות... הנה לך עוזרים, הנה לך פלאפונים... ובנוסף, אתן לך בכל חודש משכורת מאה אלף שקל!"

העשיר שאל את העני: "תוך כמה זמן אתה מסיים לי את זה?" והלה אומר: "שלוש שנים", והעשיר אומר לו: "תדע לך! אני שם עליך מצלמות על כל השטח, ואני רוצה שבכל יום תבוא לעבודה, תעמוד על הפועלים".

והעשיר הוסיף משפט מפתיע: "אם באמת אני אראה שעבדת, בסוף אני אעשה איתך עסק גדול - את כל הקרויילות האלה אתן לך במתנה, תשכיר אותם ותמכור אותם, ותהיה לך פרנסה!". יש עסק יותר טוב מזה?! הלוואי על כל אחד... מאה אלף בחודש...

העני טען בתוקף: "מאה אלף בחודש זה לא מספיק!"

חתמו חוזה והעשיר אומר "אני יבוא כל חצי שנה לראות מה קורה איתך התקדמות" ובכל שנה צריך כבר להתחיל לראות איתך אתה מתקדם. חתמו חוזה, אמר לו העשיר גם אשתך מסכנה איתך היא כל פעם תעשה כביסה תשלח את זה למכבסה, כל המכבסה עלי, אני אני אשלם להם את הכל, יהיה לך. אם אתה צריך לפעמים אוכל מהמסעדות תזמין בטלפון תיקח לך תאכל תשמח הכל על חשבוני, וגם מאה אלף אתה רוצה, "חורשט סבזי"? אתה רוצה "קובה"? מה שאתה רוצה תקבל... והיה שמח מאוד. עשו את החוזה, אבל יצר הרע...

חברים שלו מתקשרים אליו, אומר טוב תשמע שמענו שה' עזר לך... בוא לפני שתתחיל את העבודה הקשה הזאת נלך איזה שבועיים שלוש לטורקיה, היום יש שם ממש מקום התועבות איפה זה? דובאי איזה כמה ימים דובאי ניתן לך שם חביבי קצת נחוגג שם, יש לך כסף לא? אומר כן אין בעיה, וגם הם מוזמנים על חשבוננו וחניגאות וככה משכו אותו שם חודש, חזר "מסטול"... באו אצלו: תשמע קצת תשתה קצת עוד קצת, זה בסוף כמה ימים הוא גמר מאה אלף, עכשיו מאיפה הוא יביא עוד, עכשיו עוד רואה לא מספיק.

אחרי חצי שנה מתקשר לזה אומר "תשמע מאה אלף לא מספיק לי". והעשיר כמעט משתגע: "זה אין לו בושת פנים, אני רואה אותו במצלמות, הוא עוד לא התחיל לעבוד, וכבר מאה אלף לא מספיק לו... אבל העשיר ברוב טובו החליט לשתוק: "טוב, נחכה עוד קצת" ושלח לו מאה חמישים אלף... "יאלה תעבוד..."

עברה שנה והוא עוד לא התחיל לזוז... עכשיו כבר העני לא יודע מה לעשות, הוא אומר לעשיר תשמע "הכסף לא מספיק אני לא מסתדר..." הפעם העשיר כבר איבד את סבלנותו: "מה??? לא התחלת בכלל לזוז, ועוד אתה מבקש ממני? לא מספיק לך? תתבייש! והעני התחיל לבכות: תסלח לי, אני מבטיח לך שמהיום אני יעבוד טוב טוב.

לא עשית כלום?

אומר הבן איש חי: אתם יודעים מי זה העני הזה? זה אנחנו, בולנו. הקב"ה אומר נתתי לך חיים, אתן לך הכל, אתן לך פרנסה, אתן לך בית, אתן לך אשה, אתן לך חיים, אתן לך הכל. אני רוצה שתבנה לך וילות בשמיים, בגן עדן, כל מה שאתה עובד, זה שלך! כל מה שאתה מעשר, זה שלך! שתבין, לא בשבילי.

הוא לא יכל לסבול אותו

בסוף פרשת כי תצא אנחנו קוראים על עמלק: "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך" - צינן את הקדירה הרשע הזה. זה יצה"ר - עמלק, אוי ואבוי, אפילו אגן עדן הוא נכנס, הנחש הזה. בשביל צלתות.

הוא לא יכל לסבול שיש אדם הראשון כזה צדיק. איך שמסדרים לו הכל, ויושב במנוחה. בגן עדן. מלאכי השרת משרתים אותו, צולים לו בשר. נותנים לו יין, איזה דברים. אומר מה זה? נלחם! בכל מקום הוא נכנס. הוא פעל איך להיכנס במקומות הכי טובים. הוא הצליח בסוף.

לא הצליח על אדה"ר, הלך קודם לחור, פיתה אותה בצורה לא רגילה. איזה צרה זאת. מתי זה היה? ביום הראשון שנברא אדה"ר. ביום ר"ה. הקב"ה באותו יום דן אותו, ואמר לו שזה יהיה דוגמא לבניך שבכל יום ר"ה כולם עוברים לפני הקב"ה, והוא דן את כולנו.

ולכן "וראית בשביה אשת יפת תואר", מי זאת אשת יפת תואר אומר הוזהר: דא היא נשמתא. זאת הנשמה כמה דאת אמר, אשה יפאת ה' היא תתהלל דהא בכל יומא ויומא, אנון סינן ומנהיגין דנשמתין, ואנון סינן ומנהיגין דיצר הרע כל יום ויום יש מנהיגין של הנשמה, זה היצר הטוב והמלאכים, ויש חבורת מנהיגים של היצה"ר. איפה אדם נמצא, אנון בקטרוגא תדידא, מקטרגין אליו באליו, לכן וכל שייפין דגנופא אומר רבי שמעון בצערא פינייהו, בין נשמתא ובין יצר הרע אלה המחנות של צד הקדושה וצד הסי"א נלחמים תמיד אלה באלה וכל האברים של הגוף בצער ביניהם, בין הנשמה ובין היצה"ר, לכן וקבאתה אל תוך ביתך, דאתקרבית מתמן, ושפחה מי תירש בקרבית ותביא את הנשמה ותחזיר אותה אל הגוף שנתגרשה משם בעוונותיך, וגרם שהשפחה שהיא הקליפה תירש ח"ו את גבירתה שהיא הנשמה ועתה שתחזור בתשובה תשוב ה' שהיא הנשמה אל גופך.

זה החודש שנקרא ירח ימים!

וגלחת את ראשה וכל התאוות ונשמתה את צפרניה הצפורניים שהן המותרות, דהיינו שתתרחק מן המותרות ונתיב מההוא זיהמא דאפיל פה נחש ותטהר הנשמה מאותה הוזהמה שהטיל והכניס בה הנחש והסידה את שמלת שביה, מאנון פסו דמסאבא וזינין פישין, מחובא דעגלא פי' שתסיר הנשמה מאותם לבושים של טומאה ומיני בגדים סרוחים שנתלבשה בהם הנשמה ע"י חטא העגל דהא בקדמיתא הווא להו לבושי קודשא, דקפילו בטורא דסיני. וכד עברו ית עגלא, אערו מנייהו אנון לבושי יקר שהרי בתחילה היו לעם ישראל מלבושים קדושים שקבלו בהר סיני וכאשר עשו את העגל הוסרו מהם אותם לבושי כבוד, דכתיב שנאמר (שמות לג ז) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב ובמקומם נתלבשו במלבושי טומאה. ומאז עלינו להשתדל בתורה ובמצוות כדי להסיר את הבגדים הצואים הללו.

ובקבתה את אביה ואת אמה ירח ימים, דא היא ירחא דאלול שהנשמה בוכה לפני הקב"ה חודש ימים על עוונותיה בחודש אלול, דביה סליק משה לטורא למבגי רחמינו קמי קוב"ה, בגין דישתפיק לישראל על דעגלא שבו עלה משה להר סיני לבקש רחמים לפני הקב"ה שיכפר על חטא העגל ובגין דא, ובקבתה את אביה

אם אתה צריך לפעמים אוכל מהמסעדות תזמין בטלפון תיקח לך תאכל תשמח הכל על חשבוננו, וגם מאה אלף... מה שאתה רוצה תקבל... והיה שמח מאוד. עשו את החוזה, אבל יצר הרע...

ואת אמה ירח ימים, בגין דגלי ערייתא דקוב"ה וערייתא דאורייתא ובשביל זה בכחה חודש ימים של אלול שאז זמן תשובה ועת רצון וכו' כמה דאת אמר ערות אביך וערות אמה לא תגלה. ועל דא אמר דוד, פלגי מים ירדו עיני על לא שמיך תנחלת שתי תורות שבכתב ושבע"פ, אלא הלכו אחר מראה עיניהם.

והווי ישראל רחיקין ממלכא כל ההוא זמנא, עד יומא דכפופי, דנחית משה מן טורא, והווי ישראל פתעניתא כל ההוא יומא והווי עם ישראל רחוקים מן הקב"ה כל אותו הזמן, מראש חודש אלול עד יום הכפורים שירד משה מהר סיני והווי ישראל בתענית כל אותו היום. ובגין אנתפיק מלכא במטרוניתא ואז התייחד המלך עם המלכה. כמה דאת אמר כמו שנאמר, ואחר כן תבוא אליה ובקלתה ויהיה לך לאשה.

להכניס על המלבושים שלו, על כל הלכלוך את החליפה החדשה. אומרים לו ככה עושים? איך אתה עושה דבר כזה?! קודם כל תוציא את המסריח הזה, כל החליפה הזאת המלוכלכת הקרועה - תוציא! ואז תמדוד את החליפה, על החליפה אתה רוצה ללבוש את החדש? זה "והסירה את שמלת שביח" ואז אלביש אותך חדש.

יום אחד הגיע איזה מפקד חדש על הגבול, והנה הוא רואה לווייה שכל האנשים מעונבים... עם עניבות... והוא מתפלל ותוהה לעצמו "הרי בדרך כלל כל מי שעובר כאן, הוא בוכה, ואלה נראים מבסוטים..."

חודש אלול עכשיו זה הזמן למחוק את כל העונות, העונות חקוקים על העצמות, צריך למחוק אותם. שאדם מוריד דמעות והכל הוא מוחק. עכשיו זה הזמן! ובכנתה את אביה ואת אמה ירח ימים, אם עכשיו אתה תבכה, אז אח"כ בחודש תשרי הכל יסתדר. יגזור עליך גזירות טובות, אם עכשיו אדם לא בוכה אח"כ זה לא יעבוד, העסק לא עובד. עכשיו תשובה, עכשיו בכיה ואח"כ נראה תוצאות. אם עכשיו אדם לא בוכה איך הוא יראה תוצאות? איזה תוצאות?

המפקד לא הבין מדוע צוחקים בלווייה?

זה עכשיו, חודש נפלא שהקב"ה נתן לנו, ואומר לנו, תבואו, אני פותח לכם את כל השערים. והנה ידוע שעונות האדם הם רשומים לו במצח, "ובכנתה את אביה ואת אמה" - אומר רבי שמעון בר יוחאי, עונות האדם רשומים לו על המצח, ועל כפות הידיים, וכשאדם מוריד דמעות או הדמעות האלה יכולות למחוק את הרישומים האלו. לכן תיקח את הדמעות האלה ושים אותם על המצח, והם ימחקו את הרישומים האלה, ככה אומר רבי שמעון בר יוחאי.

ואדם לא יחכה, עכשיו הזמן לחזור בתשובה, לבכות לבוא עולם עכשיו לפני שיש פסק דין, כי אחר כך זה כבר לא יעזור. מסופר שבמלחמות העולם השנייה, היתה עיירה אחת שהגבול חצה אותה לשניים, והוא הפריד בין התושבים ובין בית הקברות היהודי.

היהודים פנו לשלטונות וביקשו שיאפשרו ללוויית לעבור את הגבול עם הנפטרים, מבלי להתעכב דרך המכס. ובאמת השלטונות נתנו אישור ללוויית לעבור לבית הקברות. והנה היו סוחרי מרגליות ואבנים טובות והזהב, שחשבו לנצל את ההזדמנות ולהעביר את הגבול מבלי לשלם מכס, מה עשו? את כל הזהב והמרגליות שהיו רוצים להעביר, היו שמים בארון מתים, והסוחרים תופסים את הארון ואומרים "יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן", כאילו יש שם נפטר, וככה היו עוברים את הגבול בלי לשלם מיסים. יהודי העיירה ידעו, שפעם בחודש יש "לווייה" של העשירים...

יום אחד הגיע איזה מפקד חדש על הגבול, והנה הוא רואה לווייה שכל האנשים מעונבים... עם עניבות... והוא מתפלל ותוהה לעצמו "הרי בדרך כלל כל מי שעובר כאן, הוא בוכה, ואלה נראים מבסוטים..." מעונבים עם עניבות... כל אחד נראה לורד... מאחוריו יש מרצדס עם נהג, וצוחקים, "יושב בסתר עליון" וצוחקים.

אתה שמה, אתה בונה לך. ויצה"ר מפתה ועוד פעם מפתה, ואחרי שנה עוד הפעם. ובר"ה אנחנו באים: "רביש"ע פרנסה קשה, לא מספיק". "אבל לא עשית כלום? דיברתי איתך מה לעשות". איפה אתה? איפה? אוי ואבוי!

זה אמיתי, אדם באמת חושב להתחיל לעבוד, בר"ה הוא מבטיח להקב"ה, אומר אני כן אעשה כן אעשה, אבל מה יעשה בא סוכות, והוא מתפתה עוד הפעם, יצה"ר רוכב חזק לא עוזב את האדם!

לכן אדם צריך לערוך לעצמו חשבון נפש, ולשים לב למצבו האישי. חשוב לא לתת ליצר הרע להשתלט, שכן הוא מנסה לפתות אותנו ולגרור לנו לאבד את עולמנו. אנו צריכים לעבוד ולהשקיע, והגמול יגיע בעולם הבא. פעמים רבות אנשים נפתים אחרי הכלים חולפים, אבל אם תעבוד את הקב"ה בכנות ובמסירות, תקבל את הגמול הראוי.

החפץ חיים חשב שהמשיח הגיע...

גם אנחנו אם נראה בן אדם שכל היום לומד, ועובד את ה' באמת, כל אחד מאיתנו ירצה לתת לו משכורת. ירצה לתת לו כסף, אומר לו אשירך, תשמע, אתה תשב ללמוד, אנחנו נסדר לך את כל העניינים, אני מאמין כל אחד רוצה, כל שבוע יביאו לו חורשה סבוי...

מסופר על רבי **זושא מאניפולי** שהיה עני מרוד ולא היה לו מניין לקנות אוכל, והוא היה נוהג לומר "זושא רעב", ואז לפתע היו אנשים עומדים מאחוריו עם מגשים ומציעים לו באדיבות: "תפאדל זושא", כשהם שמחים להביא לו אוכל בזמן שהוא עוסק בעבודת ה'. בספר "היכל הברכה", מביא, כי יום אחד לא הצליח להשיג אוכל ואיש לא בא לעזרתו. הוא המשיך בעבודתו ובלימודו, וכאשר נהיה רעב, מה עשה הקב"ה? ברא לו שני דדים קטנים בפה שלו, מאחד יצא לו דבש, ומאחד יצא לו חלב... כך כותב **היכל הברכה**, שהוא ראה את זה, ואחרי שמונה חודשים הביאו לו אוכל, וזה נפסק. תראו איזה עבודת ה' היתה להם.

החפץ חיים סיפר שיום אחד הוא יושב בבית והוא שומע רעש מבחוץ, וכבר חשב שהמשיח הגיע... יצא לראות את המשיח. והא רואה כמה הבחורים מדברים שם עם איזה אחד לא כל כך נורמלי היו צוחקים איתו. ומהר מאוד החפץ חיים הבין מה קרה:

ליד בית הכנסת **התגלע ויכוח בין בחורים** על איכות הטבק. ביניהם עמד אותו אדם לא כל כך נורמלי, והוא הכריז בקול מלא התלהבות: "אני יודע להביא לכם את הטבק הכי טוב!". "מאיפה תביא אותו?" שאלו בספקנות. "זה רחוק" השיב, "צריך ללכת 12 שעות הלוך ו-12 שעות חזור, אבל מחר בלילה אביא לכם!" הבחורים החליפו מבטים משועשעים ואמרו: "טוב, נראה..."

אנחנו זה הבריחה!

האיש יצא לדרך בתמימות לבו, ולאחר 12 שעות הוא הגיע לכפר רחוק, ושם הוא ביקש **קמצוץ טבק**, אחז אותו בידו כאילו היה אוצר יקר, והחל לצעוד חזרה לראדאין... שעות ארוכות הלך... אך אבוי... כשהגיע, ידו כמעט היתה ריקה, הטבק התפזר בדרך, ריחו נמוג, ונותר ממנו רק זכר קלוש. הבחורים שחיכו לו פרצו בצחוק. "הלכת 24 שעות בשביל קמצוץ טבק?" קראו בלעג.

כאשר החפץ חיים שמע את הסיפור הוא התחיל לבכות, מה זה לבכות, למה בוכה, למה הרב בוכה? אומר זה אנחנו. הקב"ה שלח אותנו לעוה"ז, תאר לך בסוף נחזור עם קמצוץ של טבק. אומר כל זה שלחתי אתכם פה לעוה"ז? מה!? למה שלחתי אתכם, למה? שתכינו בשביל שיהיה לכם בעוה"ב, באתם עם קמצוץ של טבק? עם טיפה? ואיפה, מלא עבירות. בעיה קשה... זה לא דבר פשוט בכלל. לכן עכשיו זה הזמן. אח"כ הבנ"א יראה שהיצה"ר צחק עליו, זה לא יעזור לו שום דבר בעולם.

לא למדוד חליפה על סמרטוטים

"והסירה את שמלת שביח ובכנתה את אביה ואת אמה ירח ימים" - זה חודש אלול. להסיר את הרע ולהתחיל להתחזק במלבושים טובים. מלבושים של הנשמה לא סתם. צריך חליפות מהודרות להלביש את הנשמה.

רבתינו הביאו על זה משל: היה יהודי שראה את חבר שלו הולך עם לבוש בלויי סחבות, כל הבגדים שלו מלוכלכים מדיפים ריח, קרועים, אמר לו "בוא איתי, אתן לך חליפה חדשה לקח אותה לחנות מה זה שיש שמה איזה בגדים מהיוקרה, לא סתם!" באו לחנות, וזה אמר למוכר תלביש אותו מא' ועד ת'. אומר לו בוא בוא תמדוד לך חליפה קודם. חולצה אני יודע איזה מידות לתת לך, הכל אני אתן לך אבל בוא תמדוד לך חליפות, הכנים אותו, מחכים מחכים שהבנ"א יצא מחדר הלבשה של החליפות, בנ"א לא יוצא. הוא רואה הוא נלחם

לזכר עולם יהיה צדיק

הא' נבאר רבה אחד המיוחדים מבני החבורה ד' ישר אשר במשך עשרות שנים וזה לעמוד לישון מור' מרן ראש הישיבה שיש"א ולעמוד בסבלנות רבה את סדרת סידורי הרש"ש "רוכות הטהר" ועוד ספרים רבים של מור' שיש"א וזכות תריסר חליה בו, עלה ונתעלה בתורה ויראת שמים מבורה, הרבה בשתיקה וכל מעשיו בתבונה והשכל, חנך את כל יוצאי חלציו בדרך התורה והיראה, ובשנים האחרונות נדבק בייסורים קשים וטריים.

הרב דוד בצלאל זצ"ל

בן יפה שרה ויעקב ז"ל

ה'תשנ"ב.

לדבר עם הילדים, איך לשיר את השירים המיוחדים שהוא חיבר בעצמו מה זה, אדם רואה את זה לבד אומר תשמע אין יום שאין לו עליו איזה תחנונים, עכשיו חודש אלול, כל יום ויום כל רגע שלו הכל עבודת ה'.

רבי יוסף חיים נולד ב"ז מנחם אב, תקצ"ד. נפטר בתרס"ט היה בגיל 75. היה בכור לאביו היה ניין וחכים אומרים משהו לא רגיל. כשהיה ילד היה עושה איזה "פנטזי" שהמורה שלו ירביץ אותו, אמא שלו אומרת לו אבל למה, אתה ילד טוב למה מרביצים אותך, אומר אמא יש לי אבא אני רוצה שהרבי' ירביץ אותי שיש לי אבא שכמו שדופקים את המזון עם המקל, ויתן, שינער את זה אבא שיש, אומרת אין לך אבא, יא בני, איזה אבא...

אני יודע הכל

היו אוהבים אותו מאוד, היה שואל אותו המורה שלו יוסף חיים איך אמר לו הקב"ה לאד"ר אייכה, מה הוא לא יודע איפה הוא, מה זה אומר לו איכ"ה, איכ"ה ר"ת אני יודע כל הנסתרות, מה אתה מתחבא, ילד קטן? היה רוצה לזכות במצוות.

אבא שלו היה אומר: במוצאי שבת הוא ואחותו היו רבים מי יביא את הנר מי יביא את היין, מי ישמש את אבא להביא לעשות הבדלה היו רבים כל הזמן זה בא קודם זה בא, אמר לר' יוסף מה יש לך תן לה גם היא תזכה, אומר אתה יודע מה, אני אתן לך את המצווה אם אתה תדע למה זה הולך יין קידוש נר הבדלה זמן יבנה למה, יין בשמים נר, אם תגיד לי למה אתה תקבל את המצווה הזאת, אומר לבת שלו את מוכנה? אומרת כן, אם הוא יודע אז בסדר. אומר לו אבא זה הולך יין קודם בפה טועמים, אח"כ בשמים - מריחים בחוטים. אח"כ זה נר הבדלה מבדיל יודע להבדיל בנר מבדילים במוח זה טוב זה לא טוב, זה ראוי זה לא ראוי. אמר לאחותו מה את אומרת? אבא תן לו נשיקה, איפה יש דבר כזה ילד קטן ככה יגיד לך?

מה גילתה האחות במעקב הסודי?

אבא שלהם, רבי אליהו חיים, היה מסדר לילדים כל ערב שבת, כמו שהיום נותנים, זה נקרא "פעקאלע" - שקית ממתק, אבל אז לא היה שקית ממתק עם ביסלי ובמבה, או סוכריות, לא, מה פתאום, היה שם 'מנ', שמא זה מן שיורד מהשמים. כך זה נקרא. והיו עושים אותו כמו 'חלקום' כזה שבא מפרס, כעין 'גוגט'. זה היה מביא לנו ראש הישיבה ע"ה, והיה אומר: מי שהצליח במבחן - אני אתן לו מן השמים. אבא שלו היה מביא לו את זה מבגדד. משהו משהו זה היה. והיה נותן שקדים וצימוקים, כל מיני דברים כאלה, זה היה הממתק. וכיון שכל אחד אוהב משהו אחר, האבא היה נותן להם ביום שישי בבוקר לכל אחד תקציב, נותן להם נגיד כמו היום 20 ₪, יאללה, תקנו לכם 100 גרם בוטנים, 100 גרם צימוקים 100 גרם כזה, וכך כל אחד יש לו פעקאלע כזה. ואח"כ מה עושים, בליל שבת שמים על השולחן כדי לברך בורא פרי העץ, בורא פרי האדמה, שהכל, וכ'.

וכך כל האחים של רבי יוסף חיים היו מברכים, אבל רבי יוסף חיים לא היה לו. שאלו אותו: איפה שלך? אתה לא בירכת. אמר: אבא, לא יכולתי להתאפק, אני כבר אכלתי את זה ביום שישי 'סעודת בואי כלה בלעתי, אכלתי. וכך שבוע הבא, שואלים אותו: איפה שלך? "אכלתי"...

אחותו, הכירה את אחיה שהוא ילד רוחני, מה אכלתי, הרי תמיד הוא לא אוכל בכלל את האוכל שבבית, הוא נותן לאחים שלו, כשאמא עושה 'שביט' 'מלפוף' ו'סלונה' - הוא אוכל קצת ונותן הכל לאחים שלו, אומר להם: בואו בואו, אמא עשתה אוכל טעים, בואו. נותן הכל לאחים שלו... [לא היה אצלם 'חורשה סבוי' - זה רק בפרס...] אמרה האחות: אם כן, זה לא יכול להיות.

מה עשתה? בבוקר יום שישי, כשקיבל את הכסף, אמרה עכשיו אני הולכת לעקוב אחרי. לקחה את המשקפת והולכת. רואה אותו רץ בשוק, התחילה לרוץ אחרי. איפה הולך? יש חנות מוכרים טבק, הוא קונה חבילת טבק, אח"כ הולך למאפיה וקונה 'פיתה עירקית', לוקח איזה עשרה פיתות, משלם. קונה איזה דג ורץ. איפה הולך? אומרת האחות: כבר אני מתחילה לגלות את ה'פנטזי'. והנה הוא נכנס לשכונת העניים יש שמה איזה עניא אחת, אלמנה, לבדה. הוא דופק לה בדלת כבקי ורגיל, והיא פותחת, לוקחת את הטבק, לוקחת את הפיתות, ואז הוא מוריד את הראש והיא מברכת אותו, והוא יוצא.

האחות לא גילתה לו שהיא יודעת. והנה בלילה הם יושבים. נו, איפה שלך? אומר אבא - כבר אכלתי. ואז אחותו אומרת: אבא, אני עכשיו מדברת. אתה יודע מה זה 'אכלתי'? אני ראייתו אותו איך שהוא הלך לשוק, ומה הוא קנה ומה הוא עשה, וכך מספרת הכל. הא! את ראיית? כן. אתה נותן לו כסף, תראה מה הוא עושה, עושה מצוות. האבא שמח ואמר: מהיום יקבל כפול, אחד בשביל

אמר המפקד הזה, "זה לא נורמלי, למה הם צוחקים בלוויה? יש פה איזה דבר חשוד!" מייד עצר אותם לבדיקה... וציווה לפתוח את ארון הקבורה... מייד כל הסוחרים התחילו לבכות: "אדוני, זה מת! כבוד הנפטר..." פתח את הארון והאמת התגלתה... אוצרות אוצרות... שקרנים! והם בוכים ובוכים. אמר להם המפקד: "אם הייתם בוכים לפני שהגעתם לגבול ולא מצחקים, לא הייתי בודק, אבל בגלל שאז לא בכיתם, לבכות עכשיו זה כבר מאוחר..."

ובאמת איך האדם לא יבכה? אדם שהוא יודע שהוא מלא עבירות מכף רגל עד ראש אין בו מתוס פצע וחבורה מכה טרייה, איך לא יבכה? כבר אמרו רבותינו שערי דמעה לא ננעלו. עכשיו זה הזמן. עכשיו זה הזמן. עכשיו חטוף ואכול חטוף ואכול, עכשיו זה הזמן שאדם יציל את עצמו ישתדל הוריד כנחל דמעה, עכשיו זה הזמן.

שאלו אותו: איפה שלך? אתה לא בירכת. אמר: אבא, לא יכולתי להתאפק, אני כבר אכלתי את זה ביום שישי 'סעודת בואי כלה בלעתי, אכלתי. וכך שבוע הבא, שואלים אותו: איפה שלך? "אכלתי"...

במחיצת רבי יוסף חיים

השבת זה הפטירה של רבי יוסף חיים, אני רציתי לומר קצת זה מוסר גדול מה זה רבי יוסף חיים, קצת לדבר איתכם שיהיה לכבוד השבת המלכה הזאת הוא היה איש האשכולות, איך היה עובד את הקב"ה, יש ספרים כמו של רבי יוסף חיים? תראו לשון חכמים איך עושים חג, איך עושים שבת, איזה זוהר על סעודות שבת, איזה לשם יחוד, לפני שאדם אוכל איך אדם יעשה סעודות שבת איך יגיד דברי תורה.

כתוב בנן איש חי שרבי יוסף חיים כל סעודה שלו בליל שבת ארכה שלש ארבע שעות!! איזה דברי תורה, איזה מאכלים יוצאים ובאים, איזה עונג שבת, איך

בסיועא דשמיא

מבצע מיוחד

להודיש הרחמים והסליחות

ספר ימי הרחמים

ספר הכנה לימים נראים של מו"ר הרב בנימין שמואל'י שליט"א מו"ח אלול ועד לאחר יום הכיפורים כולל סדר לימוד מיוחד לימי בריאת העולם

50% הנחה

סגולה רחוב נשילא 4 ירושלים 02-644.3300

אומר: כן. הוא היה מתעטף בטלית ועומד פה, והיה דורש ארבע שעות רצוף, לא מתעייף. וקולו נשמע למרחוק. כולם שומעים אותו. והיה יוצא ממנו אש. הוא זכה, משהו לא רגיל. שאלתי: בן כמה כבודו היה אז? איך זה יכול להיות? היית תינוק... אמר לי: הייתי בגיל עשר ויותר, ואני זוכר את רבי יוסף חיים, איך הוא נחקק להם בראש...

העניים ואחד בשבילו. פלא פלאות. איזה רבי יוסף חיים יש דבר כזה בעולם? זה לא מובן.

הרב אלישיב נקרא על שמו

היה כאן הסבא של רבי יוסף שלום אלישיב, הוא חיבר ספר על כל ה'עץ חיים' - 'לשם שבו ואחלמה', משהו חזק מאוד. וכשהביאו את זה לרבי יוסף חיים - לבש בגדי שבת באותו יום, הוא אמר זה דבר שאין כמותו, אני צריך לברך על הספר הזה שהיינו. היה להם כנראה תקשורת רוחנית, וכשהיה לומד כזה - שמח. וה'לשם' כששמע את זה היה בוכה, אמר: אם הייתי יודע, הייתי כותב עוד ספרים כאלה. בעל ה'לשם' ידע כמה מדובר.

כשנולד הרב אלישיב, קרא אותו השם הראשון - יוסף, על שם רבי יוסף חיים, והשם השני שלום ע"ש הרש"ש - יוסף שלום. הוא כתב את זה בעצמו. כל זה, בגלל שהוא ידע מהי מעלתו של רבי יוסף חיים, זה משהו לא רגיל.

תיקן את הנשמות שהיו באבנים של בית הסוהר

רבי יוסף חיים אף עשה "תשובת הקנה". מה זה תשובת הקנה? היה איזה בעיה בעסק שלהם, הממשל העליל על האחים שלו איזו עלילה, והוא גם היה רשום בעסק, וכך שמו אותו בבית האסורים, והוא ישב שמה חודש. ובעל-פה הוא חיבר את כל ספר דעת ותבונה. אתה יודע מה זה, מי שלומד דעת ותבונה, יראה שאין ספר כזה בעולם, כל התורה, כל הקבלה. הוא כותב בעצמו בספר "עוד יוסף חי", שהיה חכם אחד ששמו אותו בבית האסורים, היה שם חודש אחד, ולא סתם היה שם, אלא בא לתקן את כל האבנים שהיו שמה, כי היה בהם נשמות קדושות הצריכות תיקון, וע"י שהחכם הזה למד שם - תיקן אותם. ואח"כ באו כל הנשמות האלה בצורת יונים, והיו באים ומודים לו על התיקון שעשה להם.

אבל הוא אח"כ אמר: לא יכול להיות ששישמו אותו בבית האסורים אם לא יש לו עוון, אך הוא לא ידע מהו. לכן עשה "תשובת הקנה" - שבע שנים הוא צם, ואמא שלו היתה בוכה ואומרת: רבי יוסף מה יהיה? אתה צם ואני לא יודעת. הוא לא היה מגלה לה, והיא תפסה את זה. כל יום בלילה היה אוכל מעט. ובשביעית יצא לחופשי חיים. איזה כח זה.

אש יוצא מפניו

הייתי שואל את רבי יצחק כדורי: כבודו ראה את רבי יוסף חיים? אמר לי: בוודאי! אמרתי: כבודו שמע את הדרשות? אמר: כן. אמרתי לו, זה התמונה המפורסמת אמרו לי שהיא בגיל 26, אז איך היה נראה כשהיה זקן? אמר לי: יוצא לו אש מהפנים. יום אחד הוא אומר לי: אתה יודע, היום אני הולך לאור יהודה, עשו שם 'מוזיאון' על רבי יוסף חיים, ושם עשו העתק מוקטן של בית המדרש שבו היה דורש, ואני רוצה ללכת, אתה תבוא? אמרתי לו: בטח, אני אבוא. ואז הלכנו ביחד, והיינו נכנסים לבית המדרש איפה שהיה דורש רבי יוסף חיים, בבית הכנסת "צלאת כאבירה" - בית הכנסת הגדול, שם דרש ארבע שבתות בשנה, זה היה מקום גדול מאוד, היו באים עשרת אלפים איש לשמוע אותו, כל יהודי בגד. היו אוהבים אותו אוהבה גדולה. אם הוא אומר איזו מילה - ככה עושים. היה אומר רבי יהודה פתיה: הקב"ה ריחם עלינו, ושלח לנו את רבי יוסף חיים בדורנו שהוא נשמה של התנאים.

נכנסו שמה, אז היו נכנסים דרך סמטה בשוק, ורבי יצחק כדורי אומר לי: ששמו את הדמות של אנשים שהיו מוכרים בשוק בשעוה, ואני מכיר את האדם הזה, זה הצורף, אני מכיר אותו, זה היה מוכר פה 'פנדורה' אני זוכר אותו. וכשנכנסנו לבית המדרש, הגיע ד"ר בן פורת, נכנס איתנו, והוא מסביר לרב על כל המקום, אבל הרב היה מסתובב, ולא התייחס אליו, ואז פנה הד"ר לרב ואומר לו: הרב למח אתה עומד פה, אומר לו הרב: הכל מצויין, רק פה חסר ספסל. אמר לו: נכון, אני הוצאתי את זה בכדי שיהיה מעבר, איך כבודו יודע? אמר לי: אני הייתי יושב על הספסל הזה, וכעת אני מחפש אותו - ואיננו.

ואני אומר לרבי יצחק כדורי: זה התיבה שהיה עומד עליה רבי יוסף חיים?

אחד הדברים הגדולים כותב מהרה"ו, שמי שיעשה כמו שאני אומר לו - יעשה פדיון נפש בערב ר"ה, יחזור על זה בערב כיפור, ויחלק את הכסף בסוכות - מובטח לו שלא יאונה לו כל דבר רע במשך כל השנה.

אל תיגע בספר הזה!

אמר לי רבי יצחק כדורי עוד, שהיה לו ספר שער הגלגולים שהוא חיבר בעצמו. ובו כתב את כל הגלגולים של חכמי דורו. ומדי פעם היה אומר להם: אתה גלגול של זה, כדאי לך שתעשה כך ותעשה כך, וסיפר לי רבי יצחק, שפעם בנו חכם יעקב, היה רוצה לראות איזה גלגול הוא ומה כתוב עליו, והוא ראה איפה אבא שלו שם את הספר, בין הקורה לרעפים. יום אחד אמר: אבא שלי באמצע השיעור, כעת אני אלך. הוא הלך לראות, ורבי יוסף חיים באותה שעה היה נותן שיעור בבוקר, ולפתע הוא הוציא את התפילין שלו ורץ לבית. אומר לו: חכם יעקב, דחילאק, אתה לא תראה את הספר הזה, זה אסור, יכול לפגוע באנשים, איך אתה עושה דבר כזה?

רבי יעקב חיים, היה לו חכמות גדולות, היה משתמש באיזה שמות. פעם, כשהיו עוברים בדרך לבית המדרש, היו ערביות יושבות מצד הזה ומצד הזה ומוכרות את המרכולות שלהם. ותמיד רבי יוסף חיים היה מקיף, כדי לא לעבור באמצע הערביות מכאן ומכאן. יום אחד, כשהיה אתו רבי יעקב חיים, אמר לאביו: המתן דקה אחת, והיה אומר איזה שם קדוש, וכל הערביות בורחות, אמר לו רבי יוסף חיים: רבי יעקב, לא תשתמש ב'פטנטים' האלה יותר!

האבנט של רבי יוסף חיים

עוד אמר לי רבי יצחק כדורי, שהוא פעם בא לשוק, ואחד הביא אבנים ושרשראות למכור, ורבי יעקב ביקש ממנו איזה צדקה למישהו, והלה אומר לו: אני לא יכול עכשיו, אין לי. אמר לו: יש לך בתיק הרבה, חכה אני אגיד לך מה יש לך בתיק, 11 שרשראות, 12 זוגות של עגילים, כך וכך מזמנים, כל מה שיש לו בתיק אמר לו. ואתה אומר אין לך? לך תספול באלמנה הזאת. היו אנשים גדולים.

שאלתי אותו: מה, כבודו היה ידיד של רבי יעקב? אמר לי: כן. ואני ביקשתי מחכם יעקב שאני רוצה סגולה בשבילי, את אחד האבנטים של רבי יוסף חיים, והוא הביא לי. אמרתי לרבי יצחק: אני רוצה לראות את האבנט הזה, אומר אני אראה לך, אני החבאתי אותה, ועכשיו אי אפשר, אבל איזה יום תבוא - אני אראה לך.

יום אחד באתי, והוא אומר לי: בוא איתי לחדר, הוציא לי את האבנט, ואמר: זהו זה. אני מנשק את זה, ואני אומר לו: כבוד הרב, אני יכול לשים את זה עלי? אמר לי: תשים לכמה דקות. הוא היה שומר את זה בשבילו. אח"כ ראיתי שיש לו גם חגור של בעל כף החיים, אמרתי לו: מה זה כבודו? אמר לי: זה סגולה. אמרתי לו: סגולה למה? לשמירה. אמרתי לו: מה שמירה? אמר לי: אתה לא יודע - זה חגורה של צדיק. זה שמירה מן המזיקים. אז אני שם לי את זה איתי. והוא לבש את זה בתוך החגור שלו.

סבולה
02-644-33-00

המבצע השבועי - בחנות הישיבה
(המבצע היט לשבוע בלבד)

אדרא רבא גדול
עם פירוש של מ"ר הרב בניהו שמואלי
שליט"א כולל נהגות וציורים מילא במילה
בסגנון ארט סקול

סט סדר היום מועדים ב' כרפס
הלכות ומנהגים, עובדות והנהגות, מקורות ועיונים בשפה
יפה ברורה ונקיה, על כל חגי ישראל, ע"פ מרן השו"ע וט"ז,
ועפ"י האריז"ל ורבינו הרש"ש זע"א וכתבי המקובלים
זע"א ומנהגיהם

בא אלי רבי יוסף חיים בלילה, ואמר לי: תתפלל על חכם יהודה. ישר רצו לבית חולים, אבל כבר הוטב המצב.

שעה - לחודש תחשב

אם אנחנו רוצים להתעלות צריך לראות את רבי יוסף חיים, כל הזמן. זה לא דבר פשוט. העיקר. נשים לב על עצמנו עכשיו לדעת יוצאים למלחמה, השבת הזאת שבת יקרה. נעשה מה שאומר רבי יוסף חיים. שכל שעה בחודש אלול - כמו חודש. ואם זה בשבת, כל שעה זה אלף חודש. זה כשלומד פשוט. ועל אחת כמה וכמה - אם תלמד זוהר!

בלי נדר, נעשה פה בישיבה סעודה שלישית לרגל "שבת רבי יוסף חיים" - כמו כל שנה, קצת נתעלה, נדבר על רבי יוסף חיים, זכותו יגן עלינו.

פריון נפש - כסגולת מהרח"ו

עוד דבר צריך עכשיו, שאדם יעשה את הכל שנצא בר"ה זכאים בדין, שלא יהיו בעיות. אחד הדברים הגדולים כותב מהרח"ו, שמי שיעשה כמו שאני אומר לו - יעשה פדיון נפש בערב ר"ה, יחזור על זה בערב כיפור, ויחלקו את הכסף בסוכות - מובטח לו שלא יאונה לו כל דבר רע במשך כל השנה. אז זה דבר גדול, לכן שמתי לכם מעטפות שאנחנו עושים בישיבה, וכל אדם ישים פדיון נפשו ופדיון בניו ובנותיו. ובערב ר"ה נעשה את זה, ונחזור על זה בערב יום הכיפורים בעז"ה זה אחד הדברים הגדולים.

וגם שאדם יעשה כל יום חשבון נפש כמו שדיברנו, כל יום קצת תהלים, כל יום זוהר הקדוש, תיקוני זוהר, וכל יום מוסר, איך אדם יתנהג ואיך אדם יעשה, ואז אדם יהיה שמח. אם אדם לא יעשה את זה - איך יהיה שמח?! ה' יזכה אותנו לעבדו וליראה אותו.

בעזרת האל ובישועתו, תהיה ישועה גדולה בכל בתי ישראל. נצל טוב טוב את הימים הקדושים הללו. אמרתי לכם שמחר, כלומר יום שני ח' באלול - יום קדוש, נצל אותו חזק על קדושה. כך כותב רבי אליהו מני, ומביא את זה בעל ה'באתי לגני', נצל אותו ותהיה ישועה גדולה.

ובעז"ה, יברך הקב"ה את כל הקהל הקדוש בשנה טובה, כתיבה וחתימה טובה. וכל המאזינים דרך הלוויין, דרך רדיו מורשת, וערוץ אלפיים ורדיו דרום, והלומדים בעלון. כולם מלאים דעלמא יברך יתכון, ויזכה יתכון בבריאות איתנה, כתיבה וחתימה טובה, נהורא מעליא, הצלחה וישועה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

רבינו יוסף חיים מעורר את הרב עובדיה

גם חכם עובדיה יוסף, כולם חשבו שהוא חולק על רבי יוסף חיים, הוא היה איש אמת, ואומר מה שהוא חושב, אבל רבי יוסף חיים היה אוהב אותו. הוא מספר, תראו בטהרת הבית, שם הוא כותב, אחרי שהוא ירד מלהיות ראשון לציון, ואומר אני הייתי כותב את החיבורים, וראיתי את רבי יוסף חיים בחלום. והיה ספר 'ביע אומר' על השולחן, ורבי יוסף חיים מדפדף בו ואומר 'אשריך, זה ספר טוב מאד, זכית'. אמר לו חכם עובדיה: עכשיו אני עוסק בטהרת הבית, אמר לו: טוב מאד! התחיל לבכות בחלום, ואמר לו רבי יוסף חיים: אתה ממשיך ללכת לזכות את הרבים? אמר לו: אני ממשיך, אני ורבי יהודה צדקה הולכים לזכות את הרבים, אבל חשבתי קצת להפסיק מזה, כי אני רוצה לכתוב את הספרים שלי. אמר לו: שניהם טובים, מזה ומזה אל תנח ידיך, אל תעזוב לזכות את הרבים. תמשיך. ובדרך אותו. כך הוא כותב, תראו בטהרת הבית. זה משהו לא רגיל.

כנל היוצא מפיו - יעשו

היה כל היום יושב ללמוד, יומם ולילה לא ישבותו. רבי יוסף חיים יש כמותו? היה מוציא מילה מהפה שלו - הכל נהיה. יום אחד הוא אמר להם: צריך לכוש טליתות צמר. בכל החנויות בבגד לא נשאר טלית צמר אחד קטן. הסוחרים היו מביאים מכל המקומות. יום אחד הוא הכריז: הסידור הכי טוב להתפלל בו זה חוקת עולם - מה שהיה אז בזמנו, לא נשאר סידור אחד, מדפיסים ומדפיסים, והכל נחטף.

הוא עצמו היה מדפיס את הספרים שלו בירושלים, את ספר 'רב ברכות' שלו הדפיס אותו בירושלים. היה פה בירושלים רבי אברהם עדס, אביו של רבי יהודה עדס וסבו של רבי יעקב עדס. היה בעל רוח הקודש, ועוד לא הכירו בירושלים ממש את רבי יוסף חיים, הוא לא הרגיש טוב, היה בבית. אמרו לו: יצא עכשיו ספר של אחד מחבר מזמננו, רב של בגד, קוראים לו רבי יוסף חיים. אמר: טוב, תביאו נלמד מה אמר. עבר על כולו, בעודו בבית שוכב, ואמר: האיש הזה שחיבר את זה, זה אדם קדוש מאד, אין כמותו בעולם, הספר הזה יש לו ריח של קדושה, כך הוא אמר.

פעם הוא בא בחלום לרבי יהושע שהרבני, ואמר לו: תדע לך שרבי יהודה צדקה לא מרגיש טוב, והוא בבית חולים, היה לו איזה פצע ביד. למה לא מתפללים עליו? קום תתפלל עליו. בבוקר, רבי יהושע שהרבני הלך להתפלל עליו. מחצות לילה דופק בבית של ההורים שלו, ושואל: איפה חכם יהודה? אמא שלו אומרת: מה קרה? כלום, הכל בסדר, הוא לא פה. אמר לה: הוא בבית חולים!

עריכת פדיון נפש מסוגל להציל מגזרות קשות

והעושה פדיון זה באופן זה

בודאי יעשליים עינתו

בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים יערוך מורנו ראש הישיבה המקובל הרב בניהו שמואל'י שליט"א

פדיון נפש

עם כוונות הרש"ע זינע"א

למסירת שמות לכדיון נפש 02-624.9000

כל כספי הפדיון נפש קודש להחזקת מוסדות ישיבת נהר שולום מיסודו של המקובל הצדיק רבנו מרדכי שרעבי זינע"א